

Horaz, Lyrik

IMMANENZ UND TRANSZENDENZ I

TEXTE ZUR VORLESUNG
14. JANUAR 2021

I. HORAZ, C. 4,10

(Q. Horati Flacci Opera, ed. D.R. SHACKLETON BAILEY, Stuttgart 1985)

O crudelis adhuc et Veneris muneribus potens,
insperata tuae cum veniet †pluma† superbiae
et quae nunc umeris involitant deciderint comae,
nunc et qui color est puniceae flore prior rosae

mutatus, Ligurine, in faciem verterit hispidam, 5
dices 'heu', quotiens te in speculo videris alterum,
'quae mens est hodie, cur eadem non puero fuit,
vel cur his animis incolumes non redeunt genae?'

II. HORAZ, C. 3, 12

Miserarum est neque amori dare ludum neque dulci
mala vino lavere, aut exanimari metuentis
patruae verbera linguae.

tibi qualum Cythereae puer ales, tibi telas 5
operosaeque Minervae studium aufert, Neobule,
Liparaei nitor Hebri,

simul unctos Tiberinis umeros lavit in undis,
eques ipso melior Bellerophonte, neque pugno
neque segni pede victus,

catus idem per apertum fugientis agitato 10
grege cervos iaculari et celer arto latitantem
fruticeto excipere aprum.

III. HORAZ, C. 1, 13

Cum tu, Lydia, Telephi
cervicem roseam, cerea Telephi
laudas bracchia, vae, meum
fervens difficili bile tumet iecur.

tum nec mens mihi nec color 5
certa sede manet, umor et in genas
furtim labitur, arguens
quam lentis penitus macerer ignibus.

uror, seu tibi candidos
turparunt umeros immodicae mero 10
rixae sive puer furens
impressit memorem dente labris notam.

non, si me satis audias,
speres perpetuum dulcia barbare 15
laedentem oscula, quae Venus
quinta parte sui nectaris imbuit.

felices ter et amplius
quos irrupta tenet copula nec malis
divulsus querimoniis
suprema citius solvet amor die! 20

IV. HORAZ, C. 3, 9

‘Donec gratus eram tibi
nec quisquam potior bracchia candidae
cervici iuvenis dabat,
Persarum vigui rege beatior.’

‘donec non alia magis 5
arsisti neque erat Lydia post Chloen,
multi Lydia nominis
Romana vigui clarior Ilia.’

‘me nunc Thressa Chloe regit,
dulcis docta modos et citharae sciens, 10
pro qua non metuam mori,
si parcent animae fata superstiti.’

‘me torret face mutua
Thurini Calais filius Ornyti,
pro quo bis patiar mori, 15
si parcent puero fata superstiti.’

‘quid si prisca redit Venus
diductosque iugo cogit aeneo,
si flava excutitur Chloe
reiectaeque patet ianua Lydiae?’ 20

‘quamquam sidere pulchrior
ille est, tu levior cortice et improbo
iracundior Hadria,
tecum vivere amem, tecum obeam libens.’

V. HORAZ, C. 3, 28

Festo quid potius die
Neptuni faciam? prome reconditum,
Lyde, strenua Caecubum
munitaeque adhibe vim sapientiae.

inclinare meridiem 5
sentis et, veluti stet volucris dies,
parcis deripere horreo
cessantem Bibuli consulis amphoram.

nos cantabimus invicem 10
Neptunum et viridis Nereidum comas;
tu curva recines lyra
Latonam et celeris spicula Cynthiae,

summo carmine quae Cnidon 15
fulgentisque tenet Cycladas et Paphon
iunctis visit oloribus.
dicetur merita Nox quoque nenia.